

שיעור בתורת רבי לוי יצחק זצ"ל – לכבוד שבעים וחמש שנה להסתלקותו

תניא – שער היחוד והאמונה פרק ז

ממלא כל עלמין היא בחי' החיות המתלבשת תוך עצם הנברא שהיא מצומצמת בתוכו בצמצום רב כפי ערך מהות הנברא שהוא בעל גבול ותכלית בכמותו ואיכותו, דהיינו מעלתו וחשיבותו, כגון השמש שגופו יש לו גבול ותכלית בכמותו שהוא כמו קס"ז פעמים כגודל כדור הארץ ואיכותו ומעלתו הוא אורו ג"כ יש לו גבול עד כמה יוכל להאיר כי לא יאיר לבלתי תכלית מאחר שהוא נברא, וכן כל הנבראים הם בעלי גבול ותכלית

לקוטי לוי יצחק

פד, א, שורה ד"ה שגופו – קס"ז פעמים: הטעם להמספר הזה. י"ל כי בשרשם למעלה הארץ היא מל'. והשמש הוא ז"א שמש הוי'. והוא נמשך מבחי' יסוד אבא. שמשם זורח השמש כמ"ש ממזרח שמש כו' וזרח השמש כו'. ועיין בבה"ז פ' ויצא. והוא בחי' תורה. שהיא בת"ת דז"א כמא' והתפארת זה מ"ת. ושרשה מיסוד אבא. והנה מבחי' תורה לוקחת לאה מספר מד"ת. והנותר קס"ז נמשך לז"א כמ"ש בפע"ח ריש שער הנהגת הלימוד ע"ש. זהו שהשמש הוא כמו קס"ז פעמים כו'. כי הארץ נמשכה ג"כ מחכ' כמ"ש הוי' בחכ' יסוד ארץ. אבא יסוד ברתא. והוא מיסוד אבא הבונה את המל'. הנה יסוד אבא. והוא ברית קדש. כי קדש הוא בחכ'. ויסוד אבא הוא ברית קדש. מספר מד"ת מזה נמשך ללאה. ומספר קס"ז לז"א. ומספר א' למל'. ביחד הוא מספר ברי"ת. זהו שהשמש ז"א הוא כמו קס"ז פעמים כגודל כדור הארץ.

מקורות שהוזכרו בשיעור

רמב"ם יסודי התורה פרק ג

השמש גדולה מן הארץ כמו מאה ושבעים פעמים

רמב"ם הקדמה לפיה"מ

גוף השמש שאנו רואים כאילו היא עגולה קטנה . . . וגודל הכדור הוא כגודל כדור הארץ מאה וששים וששה פעם ושלושה שמיני פעם

אגרות קודש כ"ק אדמו"ר – חלק כב

הכתוב בשער היחוד והאמונה פ"ז דהשמש "כמו קס"ז פעמים כגודל כדור הארץ" הוא ע"פ פסק הרמב"ם בהל' יסודי התורה פ"ג ה"ח (ודייק יותר בהקדמה לפירוש המשניות "קס"ז וג' שמיני פעם").

כנראה הקשו לכת"ר ממה **שכאילו** התוכנים דעתה חקרו ומצאו אחרת - 4/5 מליון פעמים **ויותר** - וכמו בשאר הקושיות "המדעיות" מסוג זה - המקשן ע"ה **גם** במדע!

הנא' בתכונה 4/5 מליון ויותר הוא בנוגע לכמות (volume) וברמב"ם המדובר ע"ד הקוטר (diametre) והנה ערך הקוטר הנ"ל המובא בס' התכונה דעתה הוא - **כמו** 110 (ולא - ק"ע) - אלא שמדידת קוטר השמש זו מביאה בחשבון שכבות מסויימות של השמש **ולא כולן** - כי שכבות החצוניות ביותר - (לפי דעת התוכנים דעתה) משתנות (בתנועת כוץ והתפשטות) מזמן לזמן במדה גדולה, לא כולן נראות **לעין** (כ"א רק "רואים" השפעתן) וכו' וכו' - ולכן גם קשה למודדן

ביאורי הזהר (אדמו"ר האמצעי) פר' ויצא

ועד"מ השמש, כשנשקע במערב הוא סובב והולך מתחת עובי הכדור של הארץ ואזי אין אור השמש עצמו בארץ אלא הירח והכוכבים מקבלים מהארת השמש העומד למולם ומאירים בלילה כידוע. והנה אור זה שמאירים הירח וכוכבים מאור השמש הוא, אלא שאינו עצם אור השמש, אלא אור של תולדה הוא, דהיינו מה שנולד אור שני מן הירח והכוכבים בארץ, ואע"פ שהם קבלו בעצמם תחלה אור השמש מ"מ אור הזורח מהם הוא אור הבא מהם תולדה שני', והיינו בחי' אור של תולדה אור הנולד מן האור כידוע משל אור אשר מאיר דרך מסך שנקרא אור הנבקע בשם אור של תולדה מטעם שעובי המסך הפסיק והוליד אור מחדש אחר בקיעת המסך כר, וכך הלבנה והכוכבים מאירים אור של תולדה אחר שנפסק אור השמש כו' וד"ל.

והנמשל מכל זה יובן למעלה ג"כ דהנה ידוע דעד מל' דאצי' מאיר עדיין הארת קו והחוט של המאציל שבוקע ועובר כל האצי' כו', אך בין אצי' לבריאה יש בחי' פרסא המפסיק כו' וכמ"ש במ"א. וא"כ הארת מל' דאצי' בבריאה כשבוקע המסך והפרסא נק' אור של תולדה בלבד כמשל הנ"ל, לפי שנפסק אור העצם דקו וחוט בעולם הבריאה בסיבת הפרסא. . והרי זה ממש כדמיון אור השמש כשנפסק ונשקע במערב וזריהתו הוא בירח וכוכבים ומהם יולד אור בארץ שהוא ג"כ אור של תולדה כנ"ל במשל, כך למעלה הנה **בחי' יסוד אבא נקרא שמשא** זורח אורו בכל האצי' מהארת הקו והחוט. . אך בהגיע אור אבא במל' דאצי' מפני הפסק הפרסא נשקע אורו. . ונעשה ממנו אור של תולדה בבי"ע דהיינו אחר בקיעת המסך מאצי' לבריאה.

ברכות נח, א

תנא משמיה דרבי עקיבא לך ה' הגדולה זו קריעת ים סוף והגבורה זו מכת בכורות והתפארת זו מתן תורה

לקוטי שיחות חלק יד

אין ספרי (ריש פרשת דברים) און אין מדרש (שהש"ר ז, ה) . . "שעתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק" . . איז דאס מובן ע"פ מ"ש בכהאריז"ל (בספר הלקוטים זכרי' שם. וראה ג"כ ספר הליקוטים תהלים לט מאו"א מע' דמשק ומע' ירושלים), אז ירושלים איז בחי' לאה (מקד"ש, דמש"ק...) . . וושס דאס איז וואס דמשק איז בגימט' מד"ת בסוד ד' אלפי"ן (ד' פעמים אל"ף (א' במילואו) בגימט' מד"ת) דלאה [והיינו, אז סיאז פאראן קליפה הנק' מת (כי נלקח החיות שלהם - א', ונשאר מת) ובצירוף החיות ד' אלפי"ן איז עס מדת...]

פרי עץ חיים שער הנהגת הלימוד

. . סוד לאה הנקרא מדת כידוע. והנה, כשתסיר מד"ת מתור"ה, ישאר קס"ז. והוא סוד אחוריים של הבינה הנכנסת בז"א